

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

25 בינואר 2012

ע"מ 20374-09-10

ביה"ס הארצי להנדסאים נ' מס רכוש וקרן פיצויים

בפני כב' השופטת דניה קרת-מאיר
המערער
בית הספר הארצי להנדסאים
ע"י ב"כ עוה"ד פיש, עוה"ד הופמן

נגד

המשיב
מנהל מס רכוש וקרן פיצויים
ע"י ב"כ עוה"ד טל בן משה
פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)

מיני-רציו:

* לשון תקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו) לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה עקיף) (הוראות שעה) תשס"ו-2006 מצביעה על הצורך בקיום קשר ישיר בין החודש בו ניתן השירות לבין החודש בו בוצע התשלום. לפיכך אין לראות במערערת, הקובעת את שכר הלימוד מראש אך מחלקת אותו לתשלומים, כמי שזכאית לתשלום חודשי עבור שירות אותו היא נותנת מידי חודש בחודש.

* מסים – מס רכוש וקרן פיצויים – נזקי מלחמה

* מסים – מס רכוש וקרן פיצויים – ועדת ערר

.

ערעור על החלטת ועדת הערר לפי חוק מס רכוש וקרן פיצויים, אשר החליטה לדחות את תביעת המערערת בגין נזק עקיף בתקופת מלחמת לבנון השנייה.

.

ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור בקובעו:

בנסיבות העניין, אין מקום לבוא בטענה כלפי הוועדה באשר לסמכותה ליתן החלטה. הוועדה בחנה לגופה את שאלת זכאות העוררת לפיצוי ע"פ התקנה הרלוונטית. העוררת טענה בעניין זה ואף צרפה אסמכתאות. יתרה מזאת, במהלך הדיון לגופו ואף במהלך הגשת האסמכתאות מטעמה של המערערת בפני הוועדה – לא עלתה מצידה טענה כלשהי בדבר חוסר סמכות של הוועדה. התוצאה היא כי אין מקום לטענת המערערת לפיה לא הייתה הוועדה מוסמכת לקבל את החלטה אשר קיבלה.

מוסד ציבורי יהיה זכאי לפיצוי ע"פ תקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו) לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה עקיף) (הוראות שעה) תשס"ו-2006 בגין נזק עקיף בהתקיים שני תנאים מצטברים: א. שליש מהכנסתו לשנת המס 2005 כפי שדווח בדוח שהגיש לפי סעיף 131 לפקודת מס הכנסה, לא הייתה מתמיכה לפי סעיף 3א לחוק יסודות התקציב, מתמיכה מאת רשות מקומית או מתרומות; ב. עיקר הכנסתו שלא מתרומות או מתמיכה הייתה ממכירת שירותים או מצרכים, שהתמורה בשלהם מתקבלת ממתן השירות או אספקת המוצר בפועל מידי חודש.

קביעת הפיצוי על פי הוראות השעה היא ע"פ נוסחת חישוב חשבונאי, אותה ניתן לבצע על יסוד מסמכי המערערת ועל נתונים העומדים בפני המשיב. אין ספק כי נוסחת החישוב תופעל על ידי המשיב אך ורק

כאשר מדובר בנזק אשר נגרם בגין מלחמה. כאשר ביהמ"ש בא לפרש את הוראות השעה לשם קביעת פיצויי הניזוק, יש לזכור כי המשאבים הציבוריים העומדים לרשות כלל הניזוקים הם מוגבלים והענקת פיצוי יתר לניזוק כלשהו – עלולה לפגוע בכלל הניזוקים הזכאים.

אין מקום לפירוש הלשוני של התקנה כפי שנעשה ע"י המערערת. אין כל מקום לטענה לפיה העובדה שהתקיימו לימודים באופן שוטף במהלך כל השנה, די בה כדי לראות במערערת כמי שעומדת בדרישות התקנה בעניין מכירת שירותים או מצרכים, שהתמורה בשלהם מתקבלת ממתן השירות או אספקת המוצר בפועל מדי חודש. לשון התקנה מצביעה דווקא על הצורך לקיום קשר ישיר בין החודש בו ניתן השירות לבין החודש בו בוצע התשלום. כלומר, תשלום המותנה במתן שירות בחודש מסוים. שכר הלימוד בגין שנת הלימודים נקבע מראש. לא נטען כי סטודנט שלא למד בחודש מסוים לא יהיה מחויב לשלם בגינו. למעשה, המחיר נקבע מראש ואותו מחיר פרוס על פני מספר תשלומים בגדר אמצעי גבייה בלבד.

מקובלת על ביהמ"ש לחלוטין הפרשנות אותה נתנה הוועדה להוראות השעה, וקביעתה כי המחוקק התכוון אומנם לפצות גופים מסוג המערערת ללא הוכחת נזק, אולם הקריטריונים שנקבעו נועדו ל"סנן החוצה" את מי שמקבלים כספים ללא קשר ישיר לפעילות אותה הם מבצעים. גם אין כל מקום להתערב בקביעה כי תשלום שמחולק לתשלומי משנה, אין משמעות הדבר שכל תשלום משנה מותנה ועומד בפני עצמו. אין לכן לראות במערערת, הזכאית למלוא שכר הלימוד אך מחלקת אותו לתשלומים, כמי שזכאית לתשלום חודשי עבור שירות אותו היא נותנת מידי חודש בחודש.

פסק דין

1. נימוקי הערעור

הערעור הוגש לפי הוראות [חוק מס רכוש וקרן פיצויים](#) תשכ"א – 1951 (להלן: **"החוק"**).

הערעור הוגש על החלטת וועדת הערר לפי החוק (להלן: **"הוועדה"**) אשר החליטה לדחות את תביעת המערערת בגין נזק עקיף בתקופת מלחמת לבנון השנייה.

המערערת הגישה שתי תביעות לפיצויים בגין נזק עקיף בסך של כ- 235,000 ₪.

לנציג המערערת, מר דוד מיניק (להלן: **"מיניק"**) נמסרה הודעה טלפונית, בה נאמר ע"י

המשיב כי המערערת איננה עונה להגדרת **"מעביד"** הקבועה [בתקנות מס רכוש וקרן](#)

[פיצויים](#) (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה ונזק עקיף) תשל"ג – 1973 (להלן: **"התקנות"**),

שכן המערערת היא **"גוף מתוקצב"** כהגדרתו בסעיף 21 [לחוק יסודות התקציב](#).

המערערת הגישה ערר בו טענה כי לא היתה מעולם גוף מתוקצב.

לאחר הגשת הערר התקבלה תשובה בכתב מאת המשיב בה נאמר כי הסיבה לדחיית

התביעה היא **"מלכ"ר אינו זכאי"**.

גם בתשובת מס רכוש לערר, אשר הומצאה למערערת לאחר כשנתיים, לא תאמו

הנימוקים לדחיית התביעות את הטיעון שנמסר למערערת בשיחה בע"פ. נטען כי עילת

הדחייה אינה היות המערערת גוף מתוקצב, אלא העובדה כי בית הספר אינו עומד

בתנאים אשר נקבעו ביחס למוסד ציבורי בתקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו) לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק מלחמה עקיף) (הוראות שעה) תשס"ו – 2006 (להלן: **"הוראות השעה"**).

המערערת הגישה בקשה למחיקת תשובת מס רכוש לאור שינוי חזית. מס רכוש ביקש את רשות הוועדה לתיקון התשובה תוך חזרה לנימוק הראשוני לפיה המערערת היא גוף מתוקצב. לחלופין, נטען כי המערערת הוחרגה מהגדרת **"ניזוק"** בשל היותה מוסד להשכלה גבוהה לפי תקנה 1(ב)(4) להוראות השעה. לאחר דיון אשר התקיים בפני הוועדה ולפני שהוגשו סיכומי הצדדים, הודיע מנהל מס רכוש שהוא חוזר מהטענה על פיה המערערת היא מוסד מתוקצב אך עומד על הטענה כי המערערת היא מוסד להשכלה גבוהה. בסיכומים נטען כי גם אם תדחה טענה זו - יש לבחון את שאלת זכאות המערערת על פי **"מלכ"ר זכאי"**.

המערערת טענה כי אין מחלוקת שמנהל מס רכוש מעולם לא בדק זכאות זו ולא החליט כי אין המערערת עומדת בתנאי זה. בהחלטת ביניים קבעה וועדת הערר כי המערערת אינה מוסד להשכלה גבוהה. עם זאת קבעה הוועדה שהמערערת לא הוכיחה את התנאי הנדרש לפיו על מוסד ציבורי להראות כי עיקר הכנסתו בשנת המס 2005 כפי שדווחה, שלא מתמיכות ומתרומות, היתה ממכירת שירותים או מצרכים שהתמורה בגינם מתקבלת במתן השירות או הספקת המוצר בפועל מידי חודש. זאת כאמור, למרות שהחלטה מעין זו לא התקבלה ולא נבחנה על ידי מנהל מס רכוש.

הוועדה קבעה כי על המערערת להגיש אסמכתאות בעניין זה. המערערת הגישה הודעה ראשונה ולאחר מכן אסמכתאות נוספות.

בערעור שבפני נטען כי הוועדה לא היתה מוסמכת להחליט בעניין אשר לא עמד מלכתחילה בפני מנהל מס רכוש, ואף שגתה כאשר דחתה את הערר בשל נימוקים שלא עמדו בבסיס ההחלטה.

מנהל מס רכוש אינו יכול לטעון כי שינוי הנימוקים לדחיית התביעות היא טעות טכנית.

לחלופין, נטען כי טענה הוועדה בקביעה כי המערערת איננה עומדת בתנאי תקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו) להוראות השעה.

המערערת טענה כי ניתוח המבנה התחבירי של התקנה מביא בבירור למסקנה כי המונח **"מידי חודש"** מתייחס למתן השירות ולא לקבלת התמורה. מכיון שהלימודים מתקיימים לאורך כל השנה אין ספק כי בית הספר עמד בתנאי.

עוד נטען כי הוועדה עצמה ציינה כי הסטודנטים משלמים שכר לימוד במספר מועדים שונים. לכן עומדת המערערת בתנאי של קבלת הכנסות שוטפות לאורך כל השנה.

2. החלטת הוועדה

בהחלטת הוועדה מיום 15.8.10 נאמר כי בהחלטת ביניים הורתה למערערת להוכיח את עמידתה בתנאי המצטבר השני בתקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו) להוראות השעה. בהתאם להחלטת הביניים, המציאה המערערת אסמכתאות אשר מוכיחות לטענתה כי הכנסותיה מתקבלות באופן שוטף לכל אורך השנה.

המערערת טענה כי שכר הלימוד עבור שנת הלימוד תשס"ה להנדסאים בשנה הראשונה והשנייה - מחולק לשישה תשלומים החל מדצמבר 2004 ועד מאי 2005. חלוקת תשלומים דומה חלה על שכר לימוד של סטודנטים במכינה הטכנולוגית. הנדסאים במגמת אדריכלות חילקו את שכר הלימוד עבור שנת הלימוד השלישית לשני תשלומים בלבד.

הוועדה קבעה כי לא נמצאה כל אסמכתא לכך שסטודנט שלא למד בחודש מסויים אינו מחוייב בשכר הלימוד בגין אותו חודש.

מכאן עולה כי הסטודנטים מחוייבים לשלם את מלוא שכר הלימוד בכל מקרה וכי המערערת מחלקת לסטודנטים את שכר הלימוד למספר תשלומים.

כוונת מתקין התקנות היתה לפצות עמותות בגין נזק שנגרם להם והמחוקק הקל בכך שלא דרש להוכיח את הנזק. אולם, הקריטריונים שנקבעו מיועדים לסנן את אלה שמקבלים כספים ללא קשר ישיר לפעילות אותה הם מבצעים.

ההנחה היא כי גופים אלה לא נפגעים כמו גופים שהיו מחוייבים ליתן תוצרת ישירה בכל חודש תמורת כספים שקיבלו באותו חודש. לכן נקבעה זכאות אלה שמקבלים תשלומים חודשיים תמורת התוצרת החודשית שהם מבצעים, ולא הוכרה זכאות מי שהיה זכאי לתשלום בדרך אחרת ובוודאי לא לאלה הזכאים לתשלום מראש.

אין משמעות חלוקת התשלום לתשלומי משנה שכל תשלום משנה מותנה ועומד בפני עצמו. עדיין, חבות מקבל השירות כלפי נותנו היא על כל הסכום.

כך למשל סטודנט אשר יוצא לחודש מילואים אינו זכאי לדרוש החזרת חלק יחסי משכר הלימוד.

לאור זאת דחתה הוועדה את הערר.

3. סיכומי המשיב

המשיב טען כי כלל לא נוצרה סיטואציה של הרחבת חזית ולכן אין חריגה מסמכות בהחלטת הוועדה.

במקרה הנוכחי נדחתה התביעה של המערערת על הסף לפני שהגיעה לוועדת הערר. לכן, בשלב הראשון התייחס הדיון אך ורק לשלב המקדמי.

רק לאחר שהתקיים דיון ראשוני בסוגיה ונדחו טענות המשיב, נדרש המשיב לראשונה לבדוק את התביעה לגופו של עניין. משעשה זאת ודחה את התביעה לגופה - נדרשה הוועדה להכריע בפעם השנייה בטענות לגופן.

באשר לפירוש הוועדה לביטוי **"מידי חודש בחודשו"** כפי שנקבע בהוראות השעה, הרי שפרשנותה של הוועדה היא הפרשנות הנכונה.

אין לנתח את התקנה לפי המבנה התחבירי שלה אלא על בסיס הרציונאל שבסיס התקנות.

התכלית שבבסיס החוק היא השבת המצב לקדמותו.

הפיצוי במסגרת התקנות והוראות השעה כפוף תמיד לתנאי מקדמי על פיו אכן נגרם בפועל נזק והנזק נגרם כתוצאה מהמלחמה.

המילים **"מידי חודש"** הוספו לנוסח התקנה כדי להגשים רציונאל זה.

לצורך בדיקת גרימת נזק כתוצאה ממלחמה, הגורם הרלוונטי אותו יש לבדוק הוא המועד בו היתה אמורה להתקבל התמורה ממתן השירות ולא מועד הספקת השירות.

אם מדובר בתמורה המשולמת מראש - הרי ממילא לא נפגעו הכנסות הניזוק כתוצאה מהשבתה בתקופת המלחמה.

לעומת זאת, אם התמורה משולמת מידי חודש - ברור כי השבתת הניזוק במהלך אותו חודש תוביל לאי תשלום התמורה.

באשר למערערת - ככל שמדובר בשכר לימוד אשר משולם מראש בתחילת שנת הלימודים, ברור כי השבתת המערערת בתקופת המלחמה אינה מובילה לפגיעה בהכנסות - גם אם השירות ניתן מידי חודש בחודשו.

קבלת תמורה בפועל מידי חודש אין כוונתה תשלום בו מחויב מקבל השירות בתחילת השנה אשר נפרס לתשלומים.

הכוונה למקרים בהם עצם החיוב בגין מתן השירות נולד ומקבל תוקף מידי חודש בחודשו.

היה על המערערת להציג הסכמים לתשלום שכר לימוד מהם ניתן ללמוד כי התשלום מוטל על תלמידה מידי חודש. אין די בהגשת דוחות מהם ניתן ללמוד על גביית כספים מידי חודש. יצירת ההכנסה באופן חודשי היא העיקר.

המשיב נתן דוגמא בעניין זה ואף טען כי ככלל, סטודנט, אשר מחסיר שעות לימוד אינו זוכה להחזר כספי.

המערערת לא טענה כי בפועל נגרעה ממנה הכנסה כלשהי בעקבות המלחמה, או שניתן על ידה החזר כספי בגין אי התקיימות שיעור בעקבות המלחמה. מעיון במסמכים אשר צורפו בתמיכה לטענת המערערת, לא נמצא ולו קורס אחד אשר מתקיים במהלך תקופת המלחמה ואפילו סמסטר הקיץ הסתיים עוד לפני תחילת המלחמה. זאת למרות האמור בתצהיר של מינק כי לעיתים יש לימודי קיץ.

4. סיכומי המערערת

המערערת חזרה וטענה כי נפל פגם חמור בהתנהלות המשיב ולא ייתכן כי בקשת המערערת תדחה כל פעם מנימוקים אחרים. לגופו של עניין, חזרה המערערת על טיעוניה בדבר הפרשנות הלשונית של המונח "מידי חודש" בתקנה הרלוונטית. כמו כן הפנתה המערערת למסמך של רשות המיסים מיום 18.9.06, אשר החיל הנחיות שונות בנוגע ליישום התקנות. נטען כי אומנם המערערת הגישה את הבקשה לפיצוי במסלול שכר. אולם, ההנחיות בעניין מסלול המחזורים מלמדות על כוונת מתקין התקנות בנוגע לפרשנות התנאי השני בתקנה. זאת בהתייחס לחישוב הפרש המחזורים של מלכ"ר בדרך של חישוב ממוצע. עוד נטען כי המערערת עמדה בתנאי לפיו יש לספק את המוצר או השירות באופן חודשי, כלומר באופן שוטף. כמו כן, נאמר כי בית הספר לא נדרש להוכיח את הנזק בפועל ואין לכן מקום לטענה כי לא נגרעה מהמערערת כל הכנסה.

5. דיון והחלטה

א. טענת החריגה מהסמכות

התביעות הוגשו על ידי המערערת במסלול הירוק של הוראות השעה בגין שכר עבודה לניזוק שמעסיק עובדים. כפי שנאמר בערעור, נמסרה למינק הודעה טלפונית על פיה נדחתה התביעה שכן המערערת איננה מעביד כפי שנקבע בתקנות והיא בגדר גוף מתוקצב. המערערת הגישה ערר מיד לאחר השיחה הטלפונית.

בערר מיום 21.2.07 טענה המערערת כי בית הספר איננו תאגיד על פי סעיף 21 [לחוק יסודות התקציב](#).

במכתב אשר נשלח ע"י המשיב למערערת ביום 29.4.07 נאמר כאמור כי התביעה נדחתה מהסיבה **"מלכ"ר אינו זכאי"**.

המשיב טען כי מכתב זה נשלח מחמת טעות. המערערת טענה כי לאור טעות זו במכתב חלה טעות גם בכתב התשובה של המשיב בו צויינה סיבת הדחייה **"מלכ"ר אינו זכאי"** ולא סיבת הדחייה אשר היתה ידועה לנציגי המערערת בפועל. ואכן, אף כפי שציינה המערערת בערעור, מתייחסת התשובה לערר לעובדה כי אין המערערת עומדת בתנאים שנקבעו בתקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו) להוראות השעה.

המשיב טען כי משעמד על טעותו ביקש לתקן את כתב התשובה, לאחר שהמערערת הגישה בקשה למחוק את התשובה לאור השינוי בנימוקים לדחיית התביעה. בהחלטת הוועדה מיום 3.2.10 נאמר כי טעותו של המשיב היא אכן מביכה ועל טעויות משלמים אם כי אין מנציחים אותם. לפיכך, הורה למשיב להגיש כתב תשובה מתוקן ואף חייב את המשיב בתשלום הוצאות למערערת בסך 5000 ₪ - ללא קשר לתוצאות. בכתב התשובה המתוקן נטען כי המערערת אינה זכאית לפיצוי היות והיא גוף מתוקצב ולחלופין היא מוסד להשכלה גבוהה, אשר הוחרג מזכאות לפיצוי בתקנות.

עד כה אינני מוצאת כל פגם בהתנהלות הוועדה. אין ספק כי עילת התביעה אותה ביקש המשיב לכלול בכתב התשובה המתוקן נמסרה באופן אישי למערערת באמצעות מינק עוד בתחילת הדרך. המערערת אף כללה בנימוקי הערעור, אותו הגישה לפני קבלת המכתב בו חלה הטעות, טיעון לגופו של עניין באשר לטענת המשיב כי מדובר בגוף מתוקצב. הרשות לתקן אשר ניתנה למשיב, תוך חיוב בהוצאות ללא קשר לתוצאות, לא פגעה בדרך כלשהי בזכות הטיעון או ביכולת ההתגוננות של המערערת. כתב התשובה המתוקן הוגש לפני שהתקיים דיון בערר בפני הוועדה ביום 3.3.10. בדיון זה נקבע כי הצדדים יגישו סיכומים בטענה המקדמית. במקביל, החליטה הוועדה כי המשיב ייתן עמדתו בשאלה האם הוא עומד על הטענה לפיה המערערת היא גוף מתוקצב. עוד נקבע בהחלטה כי באותה תקופה יודיעו הצדדים האם, בהנחה שהמערערת היא מוסד ציבורי, היא זכאית לפיצוי על פי הוראות השעה.

לאור זאת, יש לקבוע כי הוועדה אפשרה דיון לגופו של עניין בטענה המקורית שנמסרה למערערת בגין דחיית התביעה, ואף בטענה החלופית אשר הוספה בכתב התשובה המתוקן עוד לפני שהתקיים דיון.

לאחר אותו דיון חזר בו המשיב מהטענה בדבר היות המערערת גוף מתוקצב. בסיכומים אשר הוגשו בעניין הזכאות, טען המשיב כי המערערת היא מוסד להשכלה גבוהה ולכן מוחרגת מהגדרת "ניזוק". כמו כן, טען המשיב בסיכומים כי המערערת אינה עומדת בתנאי מלכ"ר זכאי. גם המערערת התייחסה בסיכומיה לעניין זה וטענה כי היא מוסד ציבורי הזכאי לפיצוי.

הוועדה דחתה בהחלטת ביניים את טענת המשיב על פיה יש לראות במערערת כמוסד להשכלה גבוהה.

באותה החלטה, איפשרה הוועדה למערערת להציג בפניה מסמכים רלוונטיים שיוכיחו כי הכנסותיה ממכירת שירותיה שולמו לה מידי חודש בחודשו ונתנה למשיב הוראה לבחון את המסמכים.

המערערת הוסיפה וטענה בפני הוועדה בדבר עמידתה בהוראות התקנה (הודעה מיום 23.6.10) ולאחר מכן אף הציגה אסמכתאות.

בנסיבות המפורטות לעיל, אין מקום לבוא בטענה כלשהי כלפי הוועדה באשר לסמכותה ליתן החלטה. הוועדה בחנה לגופה את שאלת זכאותה של העוררת לפיצוי על פי התקנה הרלוונטית. העוררת טענה בעניין זה ואף צרפה אסמכתאות.

יתרה מזאת, מקובלת עלי טענת המשיב כי במהלך הדיון לגופו ואף במהלך הגשת האסמכתאות מטעמה של המערערת בפני הוועדה – לא עלתה מצידה טענה כלשהי בדבר חוסר סמכות של הוועדה.

התוצאה היא כי אין מקום לטענת המערערת על פיה לא היתה הוועדה מוסמכת לקבל את החלטה אשר התקבלה על ידה.

ב. האם עמדה המערערת בתנאים שנקבעו בתקנה 1(א)(2)(ג)(2)(ו)

מוסד ציבורי יהיה זכאי לפיצוי על פי התקנה לעיל בגין נזק עקיף בהתקיים שני תנאים מצטברים :

- שליש מהכנסתו לשנת המס 2005 כפי שדווח בדוח שהגיש לפי סעיף 131 לפקודה, לא היתה מתמיכה לפי סעיף 3 א' לחוק יסודות התקציב, מתמיכה מאת רשות מקומית או מתרומות.

- עיקר הכנסתו שלא מתרומות או מתמיכה היתה ממכירת שירותים או מצרכים, שהתמורה בשלהם מתקבלת ממתן השירות או אספקת המוצר בפועל מידי חודש.

-

קביעת הפיצוי על פי הוראות השעה היא על פי נוסחת חישוב חשבונאי, אותה ניתן לבצע על יסוד מסמכי המערערת ועל נתונים העומדים בפני המשיב. אין ספק, כפי שטען גם המשיב, כי נוסחת החישוב תופעל על ידי המשיב אך ורק כאשר מדובר בנזק אשר נגרם בגין מלחמה. כאשר בית המשפט בא לפרש את הוראות השעה לשם קביעת פיצויי הניזוק, יש לזכור כי המשאבים הציבוריים העומדים לרשות כלל הניזוקים הם מוגבלים והענקת פיצוי יתר לניזוק כלשהו - עלולה לפגוע בכלל הניזוקים הזכאים. (ראה לעניין זה בג"ץ 6407/06 דורון טיקוצקי ואח' נ' שר האוצר, [פורסם בנבו]).

לגופו של עניין, אינני רואה מקום לפירוש המבנה הלשוני של התקנה כפי שנעשה על ידי המערערת.

אינני סבורה כי יש כל מקום לטענה על פיה העובדה שהתקיימו לימודים באופן שוטף במהלך כל השנה - די בה כדי לראות במערערת כמי שעומדת בדרישות התקנה בעניין מכירת שירותים או מצרכים, שהתמורה בשלהם מתקבלת ממתן השירות או אספקת המוצר בפועל מידי חודש (ההדגשה שלי, ד.ק.).

לשונה של התקנה מצביעה דווקא על הצורך לקיום קשר ישיר בין החודש בו ניתן השירות - לבין החודש בו בוצע התשלום. כלומר, תשלום המותנה במתן שירות בחודש מסוים.

שכר הלימוד בגין שנת הלימודים נקבע מראש הן בגין השנה והן בגין סמסטר מסוים. לא נטען על ידי המערערת כי סטודנט אשר לא למד בחודש מסוים לא יהיה מחויב לשלם בגינו.

למעשה, המחיר נקבע מראש ואותו מחיר פרוס על פני מספר תשלומים בגדר אמצעי גבייה בלבד.

מקובלת עלי לחלוטין הפרשנות אותה נתנה הוועדה להוראות השעה, וקביעתה כי המחוקק התכוון אומנם לפצות גופים מסוג המערערת ללא הוכחת נזק, אולם הקריטריונים שנקבעו נועדו ל"סנן החוצה" את מי שמקבלים כספים ללא קשר ישיר לפעילות אותה הם מבצעים.

אינני רואה גם כל מקום להתערב בקביעה כי תשלום שמחולק לתשלומי משנה, אין משמעות הדבר שכל תשלום משנה מותנה ועומד בפני עצמו. אין לכן לראות במערערת, הזכאית למלוא שכר הלימוד אך מחלקת אותו לתשלומים, כמי שזכאית לתשלום חודשי עבור שירות אותו היא נותנת מידי חודש בחודש.

התוצאה היא כי דין הערעור להידחות.

המערערת תישא בהוצאות המשיב ושכר טרחת עו"ד בסך 7500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

**ניתן היום, 25 בינואר 2012,
בהעדר הצדדים.**

דניה קרת מאיר 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)